

15630

DE HUISMEESTER
(The Caretaker)

Toneelspel in drie bedrijven

door

HAROLD PINTER

vertaald

door

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE HUISMEESTER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HAROLD PINTER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 2 tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MICK - een man van achter in de twintig

ALEX - een man van begin dertig

FEENSTRA - een oude man

Het eerste bedrijf op een winteravond.

Het tweede bedrijf de volgende dag.

Het derde bedrijf twee weken later, 's middags.

DECOR:

Een kamer in een huis in Utrecht. Een winteravond.

De kamer heeft een nis middenachter met daarin aan de linkerkant een raam. De onderste helft van het raam is bedekt met een zak. De deur is rechtsachter en rechts is een open haard. Een ijzeren ledikant, met het voeteneinde naar het publiek staat tegen de muur links, een ander bed staat in de nis met het hoofdeinde links onder het raam. Een gasfornuis staat rechts midden naast het voeteneinde van het bed. Op het gasfornuis staat een bordenrek met daarop een Boeddhabeeld. In de hoek rechts staat een droogrek en een klein stapeltje hout. Het bed in de nis ligt vol gestapeld met rommel; een wastafel, een paar trapeertjes, een kolenkit, een grasmaaier, een boodschappenwagentje, een stuk hout, wat laden van een buffet, een paraplu en een stoel. Rechts op de vloer ligt nog meer rotzooi; een opgerold kleed, twee koffers, een elektrisch broodrooster, wat dozen en een aantal beeldjes e.d. Op de schoorsteenmantel staat een doos met stekkers en schroevendraaiers en een soldeerbout. Rechtsvoor ligt een grote stapel kranten. Boven het bed links hangen wat planken met daarop dozen, vazen en andere rotzooi. Een witte overal hangt over een hoek van het bed links. Twee of drie blikken verf staan bij het voeteneinde van het bed links. Eén blik hangt aan het plafond links in het midden. De kamer is verlicht door een enkel elektrisch peertje met een kartonnen kapje dat boven het bed links hangt. De schakelaar zit links naast de deur.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opengaat is Mick alleen in de kamer, hij zit op het bed in de nis. Hij draagt een leren jasje. Hij kijkt langzaam de kamer rond, kijkt om de beurt naar ieder object. Hij kijkt naar het plafond en staart naar het blik. Tenslotte zit hij doodstil wezenloos de zaal in te staren. Er is een stilte van 30 seconden, dan slaat een deur dicht en gedempte stemmen zijn te horen. Mick draait zijn hoofd, staat op, loopt zwijgend naar de deur, doet het licht uit en gaat weg, de deur zachtjes achter hem sluitend. Er is een paar tellen stilte, dan zijn de stemmen opnieuw te horen. Ze komen dichterbij en stoppen. De deur gaat open. Alex en Feenstra komen binnen. Alex eerst, gevolgd door Feenstra, die sloft en zwaar ademhaalt. Alex draagt een oude tweedjas met daaronder een versleten donkerblauw krijtstreep pak met één rij knopen, een pullover en een verschoten overhemd met stropdas. Feenstra draagt een afgedragen bruine jas, een vormeloze broek, een vest (van kostuum), een hemd, geen overhemd en sandalen. Alex doet het licht aan, stopt zijn sleutels in zijn zak en sluit de deur. Feenstra kijkt de kamer rond.

ALEX: Ga zitten.

FEENSTRA *(loopt naar rechts)*: Dank je. *(kijkt rond)* Uuh.....

ALEX: Een ogenblikje. *(hij kijkt rond voor een stoel, ziet er één op het bed in de nis, loopt er naar toe en pakt hem)*

FEENSTRA: Zitten? Huh... ik heb niet goed gezeten... ik heb niet fatsoenlijk gezeten.... nou, ik zou je niet kunnen vertellen....

ALEX *(zet de stoel rechts van het midden)*: Alsjeblieft. *(hij loopt naar het bed links)*

FEENSTRA *(volgt Alex)*: Tien minuten vrij voor koffiepauze in die tent, midden in de nacht en ik kon geen zitplaats vinden, niet één. Al die Grieken hadden ze bezet, al die buitenlanders hadden ze bezet. En ze lieten me daar werken.... ze lieten me werken..... *(hij loopt naar het midden. Alex zit op het bed links, pakt een tabaksdoos en vloeit uit zijn zak en draait een shaggie. Feenstra kijkt naar Alex)* Al die Zwarten hadden ze bezet, Zwarten, Grieken, Polen, allemaal, dat is wat ze deden, mij een zitplaats ontnemen, mij behandelen als vuil. Toen hij vanavond bij me kwam, heb ik 't hem verteld. *(een pauze)*

ALEX: Neem een stoel.

FEENSTRA: Ja, maar wat ik eerst ga doen, zie je, wat ik ga doen, ik ga me ontspannen, begrijp je wat ik bedoel? *(hij maakt zijn spieren los)* Ik zou het daar hebben kunnen doen. *(hij geeft een harde schreeuw, slaat met gebalde vuisten naar beneden, draait zijn rug naar Alex en*

staart naar de muur achter. Een pauze. Alex steekt zijn sigaret aan)

ALEX: Wil je er één draaien?

FEENSTRA *(zich omdraaiend)*: Wat? Nee, nee, ik rook nooit een sigaret. *(hij pauzeert, loopt dan naar rechts van Alex)* Alhoewel, weet je wat. Ik wil wat van die tabak voor mijn pijp, als dat goed is.

ALEX *(overhandigd Feenstra het doosje)*: Ja. Ga je gang. Neem er wat uit.

FEENSTRA: Dat is aardig van je, meneer. Net genoeg om mijn pijp te vullen, dat is alles. *(hij pakt een pijp uit zijn zak en vult deze)* Ik had een doosje, slechts.... slechts een poosje geleden. Maar het werd gejat. Het werd gejat in Vredenburg. *(hij steekt het doosje uit)* Waar zal ik het zetten?

ALEX: Geef maar aan mij.

FEENSTRA *(overhandigd Alex het blik)*: Toen hij vanavond bij me kwam, heb ik het hem verteld. Ja toch? Je hebt me het hem toch horen vertellen?

ALEX: Ik zag dat hij tegen je tekeer ging.

FEENSTRA: Tegen mij tekeer ging? Je drukt het zachtjes uit. De smerige hond, een oude man als ik... ik heb gedineerd met de top. *(een pauze)*

ALEX: Ja, ik zag dat hij tegen je tekeer ging.

FEENSTRA: Al die schooiers, maat, hebben de manieren van varkens. Ik mag dan een paar jaar op straat zwerven, maar je kunt van mij aannemen dat ik schoon ben. Ik onderhoud mezelf. Daarom heb ik mijn vrouw verlaten. Twee weken nadat ik haar trouwde, nee, niet eens zolang, niet meer dan een week, pakte ik het deksel van een pan, weet je wat erin zat? Een stapel ondergoed van haar, ongewassen. De pan voor groenten was het. De groentenpan. Toen heb ik haar verlaten en ik heb haar sindsdien niet gezien. *(hij draait zich om, loopt sloffend naar middenachter, komt oog in oog te staan met het Boeddhabeeld op het gasfornuis, kijkt er een moment naar, draait zich dan om)* Ik heb mijn diner gegeten van de mooiste borden. Maar ik ben niet langer jong. Ik herinner me de dagen dat ik even handig als ieder van hen was. Ze veroorloofden zich geen enkele vrijheid tegen mij. Maar ik ben niet zo in orde de laatste tijd. Ik heb een paar attaques gehad. *(hij pauzeert en loopt naar Alex)* Heb je gezien wat er gebeurde met diegene?

ALEX: Ik maakte alleen het einde mee.

FEENSTRA: Komt naar me toe, zet een emmer met afval bij me neer, vertelt me het achter leeg te gooien. Het is niet mijn werk om de emmer leeg te gooien. Ze hebben daar een jongen om de emmer leeg te gooien. Ik was niet aangenomen om emmers leeg te gooien. Mijn werk

was de vloer schoonmaken, de tafels opruimen, een beetje afwas doen, geen emmers leeggooien.

ALEX: Uh. *(hij staat op, loopt naar de open haard, pakt een elektrisch broodrooster van de vloer en pakt een schroevendraaier uit een doos op de schoorsteenmantel)*

FEENSTRA *(Alex volgend)*: Ja, ik heb het goed gezegd. Zelfs als ik het had moeten. Zelfs als ik de emmer had moeten leeggooien, wie was deze zak om te doen alsof hij mij orders kon geven? We hebben dezelfde positie. Hij is mijn baas niet. Hij is niets hoger dan ik.

ALEX: Wat was hij.... een Griek?

FEENSTRA: Hij niet, het was een Schot. Het was een Schot. *(Alex loopt naar het bed links en verwijdert de stekker van het broodrooster)* Je hebt toch een glimp van hem opgevangen?

ALEX: Ja.

FEENSTRA: Ik heb hem toch verteld wat hij kon doen met zijn emmer? Je hoorde het. "Kijk eens," zei ik. "ik ben een oude man." Zei ik. "Waar ik ben grootgebracht wisten we dat we oude mensen met gepast respect moesten aanspreken. We zijn grootgebracht met de goede denkbeelden. Als ik een paar jaar jonger was geweest had ik.... had ik je in tweeën gebroken." Dat was nadat de baas me de zak had gegeven. "Maakt teveel opschudding." Zei hij. Opschudding, ik! "Kijk eens," zei ik tegen hem, "ik heb mijn rechten." Dat heb ik hem verteld. "Ik mag rondzwerven, maar niemand heeft meer rechten dan ik heb. Laten we het een beetje eerlijk spelen." Zei ik. Hoe dan ook, hij gaf me de zak. *(hij loopt naar de stoel en gaat zitten)* Zo'n soort plaats is het. *(hij pauzeert)* Als jij niet was komen opdagen en die Schotse zak had tegengehouden, zou ik nu in het ziekenhuis zijn. Ik zou mijn hoofd gebarsten hebben op dat plaveisel als het daarop was terecht gekomen. Ik zal hem krijgen. Op een avond zal ik hem krijgen. Wanneer ik me in die buurt bevind. *(Alex staat op, loopt naar de open haard, legt de oude stekker op de schoorsteenmantel en pakt een nieuwe stekker uit de doos)* Ik vind het niet zo erg, maar ik heb al mijn bezittingen daar achtergelaten, daar in die achterkamer. Alles, zie je, alles wat ik had, in die tas. Ieder armzalig verdomd stukje van al mijn vervloekte bezittingen heb ik daar nu achtergelaten. In de haast. Ik wed dat hij er op dit moment in rondsnuffelt.

ALEX *(loopt naar het bed links)*: Ik zal een keer langsgaan en ze voor je oppikken. *(hij staat naast het bed en begint de nieuwe stekker aan het broodrooster te bevestigen)*

FEENSTRA: Hoe dan ook, ik ben je dankbaar, dat je me... dat je me even laat rusten, weet je..... voor een paar minuten. *(hij kijkt rond)* Jouw kamer?

ALEX: Ja.

FEENSTRA: Je hebt hier heel wat goede spullen.

ALEX: Ja.

FEENSTRA: Moet een flinke duit waard zijn, dit... alles bij elkaar. *(hij pauzeert)* Er staat genoeg.

ALEX: Er is heel wat goed van.

FEENSTRA: Je slaapt hier?

ALEX: Ja.

FEENSTRA: Wat.... *(hij wijst naar het bed links)* daarin?

ALEX: Ja.

FEENSTRA: Ja, nou , daar zal je goed van de tocht af zijn.

ALEX: Je voelt niet veel wind.

FEENSTRA: Je zal er goed van af komen. Het is anders wanneer je buiten pit.

ALEX: Dat zal.

FEENSTRA: Niets anders dan wind. *(een pauze)*

ALEX: Ja, wanneer de wind opsteekt wordt het..... *(een pauze)*

FEENSTRA: Ja.

ALEX: Mmmm..... *(een pauze)*

FEENSTRA: Erg tochtig.

ALEX: Ah.

FEENSTRA: Ik ben er erg gevoelig voor.

ALEX: Ben je dat?

FEENSTRA: Altijd geweest. *(Alex loopt naar de open haard en verwisselt zijn schroevendraaier voor een kleinere)* Je hebt toch nog meer kamers?

ALEX: Waar?

FEENSTRA: Ik bedoel, op deze verdieping... de verdieping daarboven.

ALEX: Die zijn niet in gebruik.

FEENSTRA: Ga weg.

ALEX: Er moet veel aan gebeuren. *(kleine pauze)*

FEENSTRA: Wat is er beneden?

ALEX: Dat is afgesloten. Moet naar gekeken worden. De vloeren.... *(een pauze)*

FEENSTRA: Dit is toch jouw huis? *(een pauze)*

ALEX: Ik ben verantwoordelijk.

FEENSTRA: Jij bent de huisbaas, toch? *(hij doet zijn pijp in zijn mond en pakt zonder dat hij aangestoken is)* Ik zag dat er iemand woonde in het huis hiernaast.

ALEX: Wat? *(hij loopt naar het bed links en gaat zitten)*

FEENSTRA: Ik zag dat ze zware dikke gordijnen hadden hangen recht tegenover het raam daar beneden.

ALEX: Ja.

FEENSTRA: Ik dacht, daar moet iemand wonen.

ALEX: Een Indianenfamilie woont daar.

FEENSTRA: Zwarten?

ALEX: Ik zie niet veel van ze.

FEENSTRA: Zwarten, hè? *(hij staat op en loopt naar rechts)* Wel, je hebt hier voldoende snuisterijen staan, dat moet ik zeggen. Ik hou niet van een kale kamer. *(hij loopt naar Alex)* Weet je wat, maat, heb je niet een paar extra schoenen?

ALEX: Schoenen?

FEENSTRA: Die smeerlappen van het klooster lieten me weer in de steek.

ALEX: Waar?

FEENSTRA: Onder Bunnik. Klooster onder Bunnik. Ik heb een maat in Wageningen, zie je.....

ALEX *(knielt en kijkt onder zijn bed)*: Misschien heb ik een paar.

FEENSTRA: Ik heb die maat in Wageningen. In de openbare toiletten. Wel, hij zat in de openbare toiletten, runde ongeveer het beste toilet dat ze hadden. *(hij kijkt naar Alex)* Runde ongeveer het beste. Stopte me altijd een stukje zeep toe, iedere keer als ik daar binnenkwam. Hele goede zeep. Ze moeten de beste zeep hebben. Ik zat nooit zonder een stukje zeep, wanneer ik toevallig in de buurt van Wageningen rondzwierf. *(Alex komt tevoorschijn van onder het bed met een paar bruine schoenen)*

ALEX: Een bruin paar.

FEENSTRA: Hij is nu weg. Vertrokken. Hij was degene die me op de hoogte bracht van het klooster. Net aan de andere kant van Bunnik. Hij had gehoord dat ze schoenen weggaven.

ALEX: Je moet een paar goeie schoenen hebben.

FEENSTRA: Schoenen? Het is van levensbelang voor me. Ik moest op deze helemaal naar Bunnik gaan.

ALEX: Wat gebeurde er toen je daar kwam? *(een pauze)*

FEENSTRA: Ik kende vroeger een laarzenmaker in Baarn. Hij was een goede maat van me. *(hij pauzeert)* Weet je wat die smeerlap van een monnik tegen me zei? *(hij pauzeert)* Hoeveel zwarten heb je hier nog meer in de buurt?

ALEX: Wat?

FEENSTRA: Heb je nog meer zwarten in de buurt?

ALEX *(houdt de schoenen voor zich)*: Kijk of deze goed zijn.

FEENSTRA: Weet je wat die smeerlap van een monnik tegen me zei? *(hij bekijkt snel de schoenen)* Ik denk dat deze een beetje te klein zijn.

ALEX: Zouden ze?

FEENSTRA: Nee, 't lijkt niet de goede maat.

ALEX: Zien er niet slecht uit.

FEENSTRA: Kan geen schoenen dragen, die niet goed passen. Niets slechter. Ik zei tegen die monnik, "Zeg," zei ik, "kijk eens, meneer"... hij opende de deur, grote deur, hij opende hem... "kijk eens, meneer," zei ik, "ik kom helemaal hierheen." "Kijk," zei ik... ik liet hem deze zien. Ik zei, "heeft u geen paar schoenen, misschien, een paar schoenen," zei ik, "goed genoeg om me op weg te houden? Kijk naar deze, ze zijn vrijwel op," zei ik, "ze doen me niet goed. Ik hoorde dat u hier een voorraad schoenen heeft." "Scheer je weg," zei hij tegen me. "Kijk nou eens," zei ik, "ik ben een oude man, het interesseert me niet wie u bent, u kunt zo niet tegen me praten." "Als je niet opduvelt," zei hij, "schop ik je naar het hek." "Luister nu eens," zei ik, "wacht nou eventjes, het enige waar ik om vraag is een paar schoenen, u hoeft zich geen vrijheden tegenover mij te veroorloven, het heeft me drie dagen gekost om hier te komen," zei ik tegen hem, "drie dagen zonder een hap eten. Ik heb toch wel wat eten verdiend?" "Ga de hoek om naar de keuken," zei hij, "ga de hoek om en wanneer je je maaltijd gehad hebt, maak je dat je wegkomt. Ik liep om naar die keuken, ja toch? Een maaltijd gaven ze me! Een vogel, zeg ik je, een klein vogeltje, een klein nietig vogeltje, die zou het binnen twee minuten op kunnen eten. "Goed," zeiden ze tegen me, "je hebt je maaltijd gehad, maak dat je wegkomt." "Maaltijd?" zei ik. "Wat denken jullie dat ik ben, een hond? Niets meer dan een hond? Wat denken jullie dat ik ben, een wild beest? En die schoenen dan, waarvan ik hoorde dat u ze weggaf? Ik ben helemaal hierheen gekomen om ze te krijgen. Ik heb er veel zin in om u te rapporteren bij uw Moeder Overste." Eén van hun, een grote vent kwam naar me toe. Ik nam de benen. Ik nam een kortere weg naar Zeist en scharrelde er daar een paar op. Verder gegaan richting Utrecht, net voorbij Nijenheim, laat de zool los, terwijl ik net onderweg was. Gelukkig had ik mijn oude ingepakt, draag ze nog, anders was het met me gebeurd, man. Dus moest ik het doen met deze, zie je, ze zijn op, ze zijn niks meer, alle soepelheid is eruit.

ALEX: Probeer deze. *(Feenstra pakt de schoenen, doet zijn sandalen uit en probeert de schoenen uit. Alex loopt naar het midden)*

FEENSTRA: Geen slechte schoenen. *(hij sjokt door de kamer naar rechts)* Ze zijn inderdaad stevig. Ja. Geen slecht model schoen. Dit is sterk leer, hè? Heel sterk. Eén of andere kerel probeerde me een paar dagen geleden suède aan te smeren. Ik zou ze niet willen dragen. Kan niet tegen leer op, wat kwaliteit betreft. Suède wordt slecht, het kreukt, het is binnen vijf minuten voor altijd vlekkerig. Leer is niet te verslaan. Ja. Goede schoenen zijn dit.

ALEX: Goed.

FEENSTRA (*gaat op de stoel in het midden zitten*): Desondanks passen ze niet.

ALEX: Oh?

FEENSTRA: Nee. Ik heb een hele brede voet.

ALEX: Mmmnn.

FEENSTRA: Ze zijn te puntig, zie je.

ALEX: Ah.

FEENSTRA: Ze zullen me binnen een week kreupel maken. Ik bedoel, deze die ik aanheb, ze zijn niet goed, maar ze zijn tenminste comfortabel. Niet om over naar huis te schrijven, maar ik bedoel, ze doen geen pijn. (*hij doet de schoenen uit en overhandigt ze aan Alex*) In ieder geval bedankt, meneer.

ALEX: Ik zal zien wat ik voor je kan opduiken. (*hij loopt naar het bed links, zet de schoenen eronder, pakt het broodrooster en de schroevendraaier en gaat daarmee staan prutsen*)

FEENSTRA: Succes. Ik kan zo niet doorgaan. Kan niet van de ene plaats naar de andere blijven gaan. En ik zal door moeten gaan, zie je, proberen op de been te blijven.

ALEX: Waar ga je naartoe?

FEENSTRA: Oh, ik heb één of twee dingen in gedachten. Ik wacht tot het weer omslaat. (*pauze*)

ALEX (*nog steeds prutsend*): Zou.... zou je hier willen slapen?

FEENSTRA: Hier?

ALEX: Als je wilt kun je hier slapen!

FEENSTRA: Hier? Oh, dat weet ik nog zo net niet. (*hij pauzeert*) Voor hoe lang?

ALEX: Tot je..... weer op de been bent.

FEENSTRA: Ai, wel, dat.....

ALEX: Alles voor jezelf op een rijtje hebt.

FEENSTRA: Oh, ik zal nu vrij snel.... op de been zijn. (*hij pauzeert*) Waar moet ik slapen?

ALEX: Hier. De andere kamers zouden... zouden niet goed voor je zijn.

FEENSTRA: Hier? Waar?

ALEX (*wijst naar middenachter*): Er is een bed achter dat alles.

FEENSTRA (*staat op en loopt naar middenachter*): Oh, ik zie het. Nou, dat is handig. Nou, dat is..... weet je wat, ik zou het kunnen doen, alleen totdat ik alles voor mezelf op een rijtje heb. Je hebt genoeg meubilair hier.

ALEX: Ik pikte het op. Houd het alleen voorlopig hier. Dacht dat het van pas zou kunnen komen. (*hij legt het broodrooster en de schroevendraaier op het bed links, loopt naar het hoofdeinde van het*

bed middenachter en pakt een stuk hout)
FEENSTRA (*draait zich om naar het gasfornuis*): Werkt dit gasfornuis?
ALEX: Nee.
FEENSTRA: Hoe maak je dan een kop thee?
ALEX: Maak ik niet.
FEENSTRA: Dat is wat pech. (*hij loopt naar de planken in de hoek rechtsachter*) Ben je iets aan het bouwen?
ALEX: Ik ga misschien achter een schuurtje bouwen.
FEENSTRA: Timmerman, hè? (*hij draait zich om naar de gras- maaier*) Heb je een gazon?
ALEX: Kijk maar. (*hij houdt de zak voor het raam omhoog, Feenstra loopt naar Alex en ze kijken uit het raam*)
FEENSTRA: Het lijkt wat hoog.
ALEX: Verwilderd.
FEENSTRA: Wat is dat.... een vijver?
ALEX: Ja.
FEENSTRA: Wat heb je erin.... vissen?
ALEX: Nee, er zit daar niets in. (*een pauze*)
FEENSTRA: Waar ga je je schuurtje zetten?
ALEX (*zich omdraaiend*): Ik moet eerst de tuin klaar hebben.
FEENSTRA: Je zal een trekker nodig hebben, man.
ALEX: Ik zal het wel gedaan krijgen.
FEENSTRA: Timmerman, hè? (*hij loopt naar het gasfornuis*)
ALEX: Ik hou ervan.... om met mijn handen te werken.
FEENSTRA (*pakt het Boeddhabeeld op van het bordenrek op het gasfornuis*): Wat is dit?
ALEX (*legt het stuk hout terug en loopt naar Feenstra*): Dat is een Boeddha. (*hij pakt het beeldje*)
FEENSTRA: Ga weg.
ALEX: Ja. Ik vind hem nogal mooi. Opgepikt in een.... in een winkel. Leek me nogal leuk. Weet niet waarom. Wat vind jij van deze Boeddha.
FEENSTRA: Oh, ze zijn..... ze zijn in orde, toch?
ALEX: Ja, ik was blij toen ik deze te pakken kreeg. Hij is erg goed gemaakt. (*hij zet het beeld op de gaspitten, Feenstra draait zich om en tuurt naar het bed middenachter*)
FEENSTRA: Dit is toch het bed?
ALEX (*loopt naar het bed*): We moeten dit alles kwijt zien te raken. De ladder zal onder het bed passen. (*Alex en Feenstra leggen de ladder onder het bed middenachter*)
FEENSTRA (*wijst op de wastafel*): En deze?
ALEX: Ik denk dat het er ook onder kan.

FEENSTRA: Ik zal je een handje helpen. *(ze laten de wastafel zakken)*

Hij weegt wel een ton, hè?

ALEX: Hieronder.

FEENSTRA: Wordt dit eigenlijk gebruikt?

ALEX: Nee, ik moet er vanaf. *(ze zetten de wastafel onder het bed)* Er is een toilet beneden in het portaal. Het is een wastafel voor daar. *(hij bekijkt de rest van de rotzooi, wijst naar rechts)* We kunnen deze spullen daar zetten.

Gedurende de volgende gesprekken, verplaatsen ze verschillende dingen en stapelen ze tegen de muur rechts op. Alex verplaatst achtereenvolgens de laden en de grasmaaier. Feenstra verplaatst de kolenkit, paraplu en het boodschappenwagentje.

FEENSTRA: Je deelt het toch niet?

ALEX: Wat.

FEENSTRA: Ik bedoel, je deelt het toilet toch niet met die zwarten.

ALEX: Die wonen hiernaast.

FEENSTRA: Ze komen niet binnen. Omdat, je weet... ik bedoel... eerlijk is eerlijk.....

ALEX: Zie je een blauwe koffer?

FEENSTRA: Blauwe koffer? *(hij kijkt rond)* Daarginds. *(hij loopt naar rechtsvoor)* Kijk. Bij het kleed. *(loopt naar de koffer, maakt hem open en haalt er een kussen en laken uit, Feenstra helpt Alex het bed op te maken)* Dat is een mooi laken.

ALEX: De deken zal een beetje stoffig zijn.

FEENSTRA: Maak je daar geen zorgen om.

ALEX *(gaat naar het gasfornuis en verplaatst het beeld van de gaspitten naar het bordenrek)*: Hoe zit je bij kas?

FEENSTRA: Oh, wel.... nou meneer, om eerlijk te zijn, ik zit een beetje krap.

ALEX *(haalt wat kleingeld uit zijn zak, sorteert het en haalt er vijf guldens uit)*: Hier is wat geld.

FEENSTRA *(pakt de muntstukken aan)*: Dank je, dank je, wat een bof. Ik zit toevallig een beetje krap. Zie je, ik heb niets gekregen voor de hele afgelopen week werken. Dat is de situatie, zo staat het ervoor. *(een pauze)*

ALEX: Ik ging een paar dagen geleden naar een café. Bestelde een bier. Ze gaven me het in een bierpul. Ik ging zitten, maar ik kon het niet drinken. Ik kan geen bier drinken uit een bierpul. Ik vind het alleen lekker uit een dun glas. Ik nam een paar slokjes, maar ik kon het niet op. *(hij loopt naar het bed links, pakt de schroevendraaier en*

broodrooster en prutst eraan)

FEENSTRA (*zeer emotioneel*): Als het weer maar zou omslaan. (*hij loopt naar rechtsvoor*) Dan zou ik in staat zijn om op weg te gaan naar Bilthoven.

ALEX: Bilthoven?

FEENSTRA: Het weer is zo ongelooflijk verdomd afschuwelijk, hoe kan ik op deze schoenen in Bilthoven komen? (*hij loopt naar rechtsachter*)

ALEX: Waarom wil je naar Bilthoven?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto